

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ, ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਮਤਲਬ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲਣਾ, ਪਿੱਛਲਾ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ।”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜੇ ਪੂਰਾ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:- ਉਹ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵੀ ਆਰਗਿਊ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜੇ ਪੂਰਾ ਮਰ ਗਏ ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਬਾਬਾ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਉਹੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਉਹ ਝੂਠ ਹੀ ਸੀ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੇ ਵੀ ਨਾ ਲਿਆਵੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਹਿਅਰ ਨੇ ਇਵਿਲ.....
- ਗੀਤ:- ਓਮ ਨਮੋ ਸ਼ਿਵਾਏ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਨੇਸ਼ਠਾ ਅੱਖਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਡਿੱਲ ਕਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਸਕਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਰ ਗਏ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹ ਸੰਸਕਾਰ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਮਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਮਰਨ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸਿਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੋ ਉਹ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਨਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੇਦ, ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ, ਗ੍ਰੰਥ, ਜਪ, ਤਪ ਆਦਿ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਓ ਇਸਲਈ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹਿਅਰ ਨੇ ਇਵਿਲ, ਸੀ ਨੇ ਇਵਿਲ.....। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਕਈ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਫਾਲਤੂ ਆਰਗਿਊ ਕਰਣਗੇ। ਮਰ ਗਏ ਫੇਰ ਕਦੀ ਆਰਗਿਊ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਬਾਪ ਨੇ ਜੋ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਉਹੀ ਸੱਚ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਗੱਲਾਂ ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਤੇ ਕਿਉਂ ਲਿਆਈਏ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹਿਅਰ ਨੇ ਇਵਿਲ, ਬਾਪ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਨਾ - ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਣੇ ਨਹੀਂ। ਬੇਲੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਕਰੀਏ! ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰੂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬੀਜ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਝਾੜ ਸਾਰਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਮੁੱਖ ਹੈ ਗੀਤਾ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਸਮਝਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਹਨ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੈ ਵੀ ਬੜੀ ਸਧਾਰਨ ਗੱਲ। ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹੀ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਮਿੰਟ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਦੇ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਵਿਕਰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਹੈ, ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ, ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਵੀ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਕਈ ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਦੂਜਾ ਜਨਮ ਲੈ ਫੇਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋਗੇ, ਉਹ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਹੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ। ਕੀ - ਕੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਬਾਪ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ ਆਕੇ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਰਗ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਧਨੀ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਕਈ ਵਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਧਨ ਦਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਨਿਧਨ ਦੇ ਹੋਏ ਨਾ। ਨਿਧਨਦਾ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਬਣਕੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਨਾ ਕਰੋ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਬੜਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚਲੋ, ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਬੋਲੋ ਨਹੀਂ।

ਬਾਪ ਨੂੰ ਇਹੋ - ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਅਹਿਲਾਵਾ, ਕੁਬਜਾਵਾ, ਭੀਲਣੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭੀਲਣੀ ਦੇ ਬੋਰ ਖਾਓ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਹੀ ਭੀਲਣੀ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭੀਲਣੀ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਖਾਣਗੇ! ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਭੋਜਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਖਾਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਭੇਗਤਾ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਰੱਥ ਤਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਆਰਗਿਊ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣਾ ਸੇਫ਼ ਸਾਇਡ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦੀ। ਅੱਖਰ ਹੀ ਦੇ ਬੋਲੇ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਰੁਦ੍ਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਨਾਲ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਵਾਲਾ ਨਿਕਲੀ ਤਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਭਗਵਾਨ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦੇ, ਬਾਪ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ,

ਵਿਨਾਸ, ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਪੈ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਹੈ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਨਾਸ ਕਰੇ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੰਕਰ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਗਾਇਨ ਹੈ ਕਿ ਸੰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਾਸ। ਬਾਕੀ ਵਿਨਾਸ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪੇਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਚਿਅਤਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਰਚਿਅਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਕ੍ਰਿਏਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਏਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਚੋਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕਲਯੁੱਗ ਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਅਸਪ੍ਰੀਸ਼ਿਯਸ ਯੁਗ। ਭਗਵਾਨ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਸਭਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਗਾਇਡ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲੇਗਾ, ਸਦਗਤੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਸ੍ਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸ੍ਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਕਿਉਂ ਗਾਇਆ ਜਾਵੇ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ, ਨਿਧਨ ਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕੀ ਕਰੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਖੁਦ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਣ। ਆਉਂਦਾ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਪ੍ਰਣਨਾ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਗਊਮੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਇਸ ਮੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਾ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਦਾ। ਇੰਨਾ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫੇਰ ਭਾਗੀਰਥ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਰ ਗਏ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਨੂੰ ਇੱਕਦਮ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਂ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ ਫੇਰ ਸਭਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਸੈਜ਼ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਵਿਨਾਸ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ, ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰੋ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੋ। ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਸ੍ਵ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਭ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ, ਮੈਂ ਸ੍ਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ। ਰਾਮਰਾਜ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਹੁਣ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਂ ਫੇਰਨ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੀ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਪ੍ਰੀਤ ਜੁਟਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਸ ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਰੈਂਡਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਦੇ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਰਿਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਭਦਾ ਸਹਾਰਾ ਇੱਕ ਗੰਡ ਹੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਸਧਾਰਨ ਤੋਂ ਸਧਾਰਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਹੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਨਾਮ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਫੇਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਆਰਗਿਊ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਛੱਡੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਜੇ ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜੇਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਦੇ ਹਨ। ਨੇਧਾ ਭਗਤੀ ਕਿੰਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਸਿਰ ਕੱਟਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨਕਾਰਕ ਹੈ। ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੋਨੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਧਿਆਨ ਆਦਿ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵੱਡੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਲੜਾਈ ਦੇ ਵਕਤ ਨਿਊਜ਼ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕੁਝ ਖ਼ਰਾਬੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਸੁਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਹਨ। ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਇਆ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਕਾਇਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੁਝ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਝੱਟ ਬਾਬਾ ਬੋਲੇ ਉਤਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੰਨਾ ਸਭ ਧਨ ਮਾਲ ਆਦਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਹੀ ਰੱਖੋ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ, ਸਭ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਰਣਗੇ? ਬਾਬਾ ਕੋਲ ਤਾਂ ਫੁਰੀ - ਫੁਰੀ (ਬੁੰਦ - ਬੁੰਦ) ਤਲਾਅ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲੋ, ਹਾਸਪਿਟਲ ਕਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲੋ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕੇ। ਤਿੰਨ ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਰ 3 ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੇ। ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਖੇਡ ਨਾ। ਖੇਡ ਦੀ ਅਸੀਂ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਹ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਲੱਭਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਰਾਜਾਈ ਰੱਖੀ

ਹੈ ਕੀ? ਜਪਾਨੀ ਲੋਕੀ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਉਹ ਫੇਰ ਸੂਰਜ ਦੀ ਬੈਠ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਰਗਿਊ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਗੱਲ ਹੀ ਇੱਕ ਸੁਣਾਓ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੇ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਕੋਈ ਮੰਨਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹਨ।

ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖਧਾਮ ਬਾਕੀ ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਚੇਤੰਨ ਲਾਇਟ ਹਾਊਸ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ - ਭਾਰਤ ਦੀ ਲਾਇਟ ਹਾਊਸ.....ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਲਾਇਟ ਹਾਊਸ ਹੋ ਨਾ। ਪੇਟਰ ਉਤੇ ਲਾਇਟ ਹਾਊਸ ਸਟੀਮਰ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਭਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਧਾਮ ਦਾ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਬੋਲੋ - ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਸਭਦਾ ਇੱਕ ਹੈ ਨਾ। ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਜਾਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਅਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ:। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਰਾਜਾਈ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਦੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਟਾਈਮ ਵੇਸ਼ੁ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
2. ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਨਾਲ ਵੀ ਆਰਗਿਊ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ :
ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ - ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਵੈ ਸਫਲਤਾ ਦਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਕਦਮ ਬਾਪ ਦੇ ਕਦਮ ਤੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ। ਹਰ ਕਦਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਜਿਤਨਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਸਵੈ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਸਮਰਥ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਰਥ ਆਤਮਾ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਸਵੈ ਵੀ ਸਦਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦਵਾਉਣ।

ਸਲੋਗਨ:- ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਵੈ ਨੂੰ ਆਫਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਆਫਰੀਨ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇਗੀ।
